

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 2T/74/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010842
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Schmidtová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3117010842.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.02.2018 v Trenčíne samosudkyňou JUDr. Beátou Schmidtovou takto

rozhodol:

Obžalovaný:

V. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B. č. XXXX/XX, B.

je vinný, že

hoci je ako otec maloletých synov P., narodeného XX.XX.XXXX a V., narodeného XX.XX.XXXX, povinný v zmysle § 62 a násl. Zákona o rodine č. 36/2005 ako aj na základe rozsudku Okresného súdu v Trenčíne pod sp. zn. 30P/416/2011 zo dňa 28.05.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.07.2012, povinný prispievať na výživu maloletých synov sumou vo výške 80,-€ mesačne na každého z nich k rukám matky A. B., trvale bytom F. XXX, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 01.11.2011, v období od 01.05.2016 doposiaľ (marec 2018 vrátane) vrátane svoju vyživovaciu povinnosť neplní, napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/23/2015 zo dňa 19.06.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.06.2015 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona pričom v stíhanom období mu za mesiace máj 2016, august 2016, november a december 2016, mesiace január až december 2017 a mesiace január až marec 2018, vznikol dlh na nezaplatenom výživnom celkovo vo výške 3 040,- €. Obvinený v stíhanom období nebol riadne zamestnaný ani evidovaný na príslušnom Úrade sociálnych vecí a rodiny, nepoberal dávky v hmotnej núdzi ani iné sociálne dávky,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.02.2018 zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Súd vykonal dokazovanie čítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania na návrh prokurátora, nakoľko súd pojednával v neprítomnosti obžalovaného po splnení zákonných podmienok, výsluchom svedkyne A. B. a oboznámením listinných dôkazov, rozsudok Okresného súdu Bratislava 4 sp. zn. 25P/219/2011 zo dňa 21.01.2013 právoplatný 25.03.2013, a rozsudok Okresného Trenčín sp. zn. 30P/416/2011 zo dňa 28.05.2012 právoplatný 09.07.2012, rodných listov detí, správ o povesti, aktuálnych odpisov z registra trestov a iné.

Obžalovaný V. B. v prípravnom konaní pripustil, že si je vedomý neplnenia svojej vyživovacej povinnosti tak, ako mal, avšak toto výživné neplnil, nakoľko nemal dosť finančných prostriedkov, má taktiež vyživovaciu povinnosť voči svojim ďalším dvom deťom a keďže býva u svojej matky a partnerka s deťmi býva u svojej matky, bez finančnej pomoci vlastnej matky a svokry by neprežil ani s týmito dvoma deťmi. Už počas prípravného konania prisľúbil vtedy obvinený V. B. uhradiť celé dlžné výživné, avšak tieto svoje predsavzatia nesplnil a preto po podaní obžaloby bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo žalovaného prečinu, avšak na základe ním podaného odporu, súd nariadil termín hlavného pojednávania. Keďže sa obžalovaný nedostavoval pred súd na hlavné pojednávania a nebolo možné zabezpečiť jeho účasť pred súdom 22.12.2017 bol vydaný príkaz na zatknutie z dôvodov § 71 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku. Po tom, čo bol zadržaný príslušníkmi polície bol vypočutý zákonným sudcom. Pri tomto výsluchu obžalovaný prehlásil, že je schopný do dňa hlavného pojednávania, ktorý súd určil, zaplatiť celé dlžné výživné vo výške 3046,-€, a preto súd vzhľadom na skutočnosť, že mal stály pobyt, je toho času zastihnuteľný na konkrétnej adrese a pracuje a mieni zaplatiť celé dlžné výživné až do dňa hlavného pojednávania, ho prepustil zo zadržania. Napriek tomu, že bol riadne poučený o následkoch účinnej ľútosti a vzal termín pojednávania na vedomie, sa bez ospravedlnenia na súd nedostavil, a preto ho súd odsúdil v neprítomnosti.

Svedkyňa A. B. , ktorá pred súdom uviedla, že obžalovaný jej ani len čiastočne neuhradil dlžné výživné za obdobie od 01.11.2011 do marca 2018, ku dňu pojednávania vznikol dlh na výživnom za obdobie máj 2016, august 2016, november 2016 a december 2016, za január až december 2017 a za január až marec 2018 (výživné splatné do 15. dňa v mesiaci vopred) vznikol dlh na výživnom vo výške 3040,-€.

Následne boli súdom na hlavnom pojednávaní oboznámené nižšie uvedené listinné dôkazy, z ktorých vyplynulo nasledovné:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/23/2015 zo dňa 19.06.2015, právoplatným dňa 19.06.2015, bol obžalovaný V. B. odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. a), b) Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov s podmienečným odkladom výkonu trestu odňatia slobody do 19.06.2017 v rámci úhrnného trestu.

Následne bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 2 sp. zn. 0T/523/2015 zo dňa 13.12.2015 právoplatný 13.12.2015 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona na trest povinnej práce v trvaní 200 hodín.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava 4 sp. zn. 25P/219/2011 zo dňa 21.01.2013, právoplatným dňa 25.03.2013, boli maloleté deti P. a V. zverené do výchovy matky a obžalovaný bol zaviazaný prispievať na každé dieťa výživným vo výške 80,-€ mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 30P/416/2011 zo dňa 28.05.2012 súd ponechal výživné v pôvodnej výške 80,-€ na každé dieťa vždy do 15. dňa v mesiaci vopred a obžalovaný bol zaviazaný splácať dlžné výživné v splátkach vždy do 15. dňa každého mesiaca.

Podľa oboznámených rodných listov (č.l. 21-22) je obžalovaný otcom maloletých P. B., nar. XX.XX.XXXX a V. B., nar. XX.XX.XXXX. Obaja sú žiakmi základnej školy F..

V spise sa nachádzajú poštové poukážky o splatení nežalovaných období výživného od januára 2016 do októbra 2016.

Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 09.03.2017 (č.l. 27) vyplynulo, že obžalovaný nepoberal nemocenské dávky, úrazové dávky, dávky v nezamestnanosti a nenachádza sa v registri dôchodkových informácií ako poberateľ dávky dôchodkového poistenia v roku 2016. Naposledy bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava 4 celkovo deväťkrát, pričom bol vždy vyradený osemkrát pre nespokuprácu a raz pre nesplnenie podmienok evidencie.

Miestnym úradom mestskej časti Bratislava - Dúbravka, teda v mieste trvalého pobytu, je obžalovaný správou zo dňa 13.03.2017 hodnotený bez negatívneho poznatku.

Z lustrácie v evidencii priestupkov zo dňa 27.02.2017 vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ priestupkovo postihnutý jedenkrát v roku 2015. Priestupkové konanie pre skutok zo dňa 26.01.2015, bol kvalifikovaný ako priestupku proti majetku, bola mu uložená pokuta vo výške 30,-€.

Z odpisov registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/23/2015 zo dňa 19.06.2015, právoplatným dňa 19.06.2015, trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 2 sp. zn. 0T/523/2015 zo dňa 13.12.2015 právoplatný 13.12.2015, Rozsudkom Okresného súdu Bratislava 4 sp. zn. 25P/219/2011 zo dňa 21.01.2013, právoplatným dňa 25.03.2013, Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 30P/416/2011 zo dňa 28.05.2012

Súd, vzhľadom na vyššie uvedené, po zhodnotení všetkých zadovážených a vykonaných dôkazov, podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, mal za preukázané, že obžalovaný V. B. spáchal skutok, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Zo spáchania žalovaného skutku je obžalovaný usvedčovaný tak výpoveďou svedkyne A. B. (potvrdila, že obžalovaný neuhrádza výživné v rozsahu stanovenom súdom), vyššie uvedenými súdom oboznámenými listinnými dôkazmi (preukázaná existencia povinnosti obžalovaného uhrádzať výživné na maloleté deti P. a V.), ako aj výpoveďou obžalovaného z prípravného konania, v ktorej obžalovaný potvrdil existenciu dlhu na výživnom, a teda skutočnosť, že si neplní vyživovaciu povinnosť v rozsahu stanovenom súdom.

Súd mal z výpovede svedkyne A. B. a oboznámených rozsudkov o určení vyživovacej povinnosti (výživné 80,- eur mesačne na každé dieťa), za preukázané, že obžalovaný v skúmanom období neuhradil výživné, a to ani čiastočne, a tak v čase vyhlásenia rozsudku ostávalo uhradiť výživné vo výške 3040,- €. Súd tak mal za preukázané, že výživné nebolo ku dňu konania hlavného pojednávania, a teda aj v čase vyhlásenia rozsudku, t. j. dňa 13.02.2018, uhradené. Súd uvedené skutočnosti zohľadnil aj v skutkovej vete, ktorú modifikoval oproti podanej obžalobe, aby zodpovedala stavu v čase vyhlásenia rozsudku.

Obrana obžalovaného, že nemá dostatok prostriedkov na výživu maloletých detí, nepovažoval za skutočnosť zbavujúcu obžalovaného povinnosti platiť výživné na maloleté deti.

Súd na strane obžalovaného nezistil žiadne objektívne skutočnosti, ktoré by bránili obžalovanému zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov, keďže zdravotný stav obžalovaného to umožňuje, obžalovaný nebol v skúmanom období poberateľom invalidného dôchodku, resp. dávky v hmotnej núdzi, či inej dávky sociálnej odkázanosti, naopak obžalovaný bol zamestnaný. Súd poukazuje, že ak dôjde k zhoršeniu finančnej situácie, je obžalovaný povinný prispôsobiť svoj životný štandard týmto novovzniknutým okolnostiam, svoj životný štandard primerane znížiť, a to až na úroveň pokrytia iba objektívnych základných životných potrieb a zvýšiť svoju aktivitu smerom k získaniu takej adekvátnej práce, ktorej finančné ohodnotenie postačí na zabezpečenie potrieb všetkých na ňu odkázaných osôb.

Súd preto uznal obžalovaného vinným zo spáchania žalovaného skutku, ktorý rovnako ako obžaloba právne posúdil ako zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona.

Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jej nepričetnosti alebo prípadne jej zmenšenej pričetnosti. Z objektívnej stránky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu je nepochybné, že obžalovaný si bol a je vedomý svojej zákonnej povinnosti, vyplývajúcej jednak z ustanovenia § 62 Zákona o rodine a jednak zo súdneho rozhodnutia o určení výšky výživného, prispievať na výživu maloletých detí P. a V., napriek tomu výživné neplatil a spoliehal sa, že sa trestnej zodpovednosti za svoje konanie zbaví poukázaním najmä na nedostatok finančných prostriedkov, pričom sa vyhýbal trestnému stíhaniu nepreberaním súdnych obsielok, pričom v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch bol za taký čin odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/23/2015 zo dňa 19.06.2015, právoplatným dňa 19.06.2015. Naplnená bola i subjektívna stránka, t. j. zavinenie, keď obžalovaný konal vo forme vedomej neobstaranosti podľa § 16 písm. a) Tr. zákona, nakoľko obžalovaný vedel, že neuhrádzaním výživného na maloletých synov V. a P., môže porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ale bez primeraných dôvodov, poukazovaním na svoju finančnú situáciu, sa spoliehal, že také porušenie nespôsobí. Preto je súd toho názoru, že obžalovaný svojím konaním porušil Trestným zákonom chránený spoločenský záujem, ktorý spočíva v ochrane nároku oprávnenej osoby na výživné.

Súd dospel k záveru, že obžalovanému bude potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, a to s prihliadnutím na § 49 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko stíhaný trestný čin spáchal obžalovaný v skúšobnej dobe podmieňného odsúdenia, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/23/2015 zo dňa 19.06.2015, právoplatným dňa 19.06.2015.

Pri rozhodovaní o výmere nepodmienečného trestu odňatia slobody vychádzal súd zo základnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona (1 rok až 5 rokov). Súd pri ukladaní trestu zistil prítiažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písm. m) Tr. zákona (bol už za takýto trestný čin odsúdený). Preto po úprave základnej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody po zvýšení dolnej hranice základnej trestnej sadzby o jednu tretinu v trvaní 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne. Pri takto ukladanom treste súd prihliadol na výšku zanedbaného výživného ako aj trestnú minulosť obžalovaného. Takto uložený trest podľa názoru súdu spĺňa všetky potrebné atribúty uvedené v § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Na výkon takto uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol podľa oboznámeného odpisu registra trestov v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 4 sp. zn. 0T/41/2009 zo dňa 05.12.2009 právoplatný dňa 05.12.2009 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona - trest odňatia slobody nepodmienečne 2 (dva) mesiace v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

S predmetným trestným konaním adhézne konanie, t. j. konanie o náhradu škody, spojené nebolo, keďže vzniknutý dlh na výživnom nemá z trestnoprávneho hľadiska povahu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal.